

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713215386
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713215386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú S. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V. O., dieťa rodičov X. J., bytom V. O., B. XXX/XX, zastúpenej X. U. S., advokátkou, so sídlom V. O., I. XXX/X a X. J., bytom V. XXX, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. februára 2014, č.k. 6P/101/2013-58, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. S. zo sumy 100 Eur na sumu 120 Eur mesačne od 01.09.2013. Zameškané výživné od 01.09.2013 do 28.02.2014 vyčíslil vo výške 120 Eur s tým, že tento nedoplatok je otec povinný zaplatiť matke dieťaťa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšujúcej časti návrh zamietol. Zmenil tak rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.02.2013, č.k. 5P/67/2012-48 v časti o výživnom na mal. S.. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.12.2011, sp. zn. 11P/92/2011, bolo manželstvo mal. detí I. a S. J. rozvedené a bola schválená dohoda rodičov o striedavej starostlivosti. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 13.02.2013, č.k. 5P/67/2012-48 bola mal. S. zverená do osobnej starostlivosti matke a otcovi určené výživné po 100 Eur mesačne a mal. I., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti otca a matke bolo určené výživné po 100 Eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 21.11.2013, č.k. 4P/65/2013-70 bolo zvýšené výživné matke na mal. I. zo sumy 100 Eur na 120 Eur mesačne od 01.09.2013, pričom v návrhu otec dieťaťa žiadal zvýšiť výživné na 200 Eur mesačne. Súd prvého stupňa konštatoval, že v čase vyhlásenie rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, č.k. 5P/67/2012-48, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, bol mal. I. žiakom X. triedy, S.iačkou X. triedy základnej školy. Priemerný netto zárobok otca bol 1.077 Eur a matky 701 Eur mesačne. V čase, keď bolo zvýšené výživné matke na mal. I., teda dňa 21.11.2013, bol mal. I. študentom X. ročníka SOŠ. S. bola žiačkou základnej školy. Priemerný netto zárobok otca bol 1.049 Eur a matky 699 Eur mesačne. V súčasnosti je priemerný netto zárobok otca 1.049 Eur mesačne, matky 698,35 Eur mesačne. Obaja majú dve vyživovacie povinnosti. Od 01.09.2013 došlo k zvýšeniu výživného na mal. I.. Súd prvého stupňa ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vekový rozdiel medzi mal. deťmi I. a S. sa nemení, a pokiaľ súd považoval za správne zvýšiť o 20 Eur výživné na mal. I., je rovnaký dôvod na zvýšenie výživného aj na mal. S.. DCéra je mladšia ako jej brat I., ale príjem jej matky je podstatne nižší ako príjem jej otca, z ktorého dôvodu zvýšil výživné otcovi na mal. S. na 120 Eur mesačne od 01.09.2013 a vo zvyšku návrh zamietol.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia návrhu na zvýšenie výživného. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie vníma ako nesprávne z dôvodu, že v súčasnosti má v opatere syna I., t. č. žiaka SOU stavebného v V. O., ktorému rozhodnutím súdu bolo zvýšené výživné zo 100 Eur na 120 Eur od 01.09.2013. Dôvodil, že matka vyhodila mal. I. zo svojho bytu a odvtedy si ho nezobrala k sebe ani jedenkrát. Ako matka sa o syna nestará, nezaujíma sa o jeho potreby a nemá záujem sa podieľať na jeho výchove. Poukazoval na to, že v poslednom období ako otec musel vynaložiť úsilie, aby sa mohol stretávať s mal. S., ktorú mu matka napriek jeho záujmu o dieťa odmietla dávať počas školských prázdnin, a tak musel požiadať o vydanie rozhodnutia, v ktorom bol rozšírený styk navyiac o obdobie školských prázdnin jarných, jesenných, letných, zimných, vianočných, veľkonočných a iných mimoriadnych prázdnin. Poukazoval na to, že žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je toho času na invalidnom dôchodku a spoločne vychovávajú tri deti, a to mal. I., ako aj syna Y. a dcéru S., preto výdavky na fungovanie jeho domácnosti sú oveľa vyššie ako výdavky na domácnosť matky maloletej, ktorej navyiac prispieva na fungovanie domácnosti jej solventný priateľ Y. D.. Obaja žijú v spoločnej domácnosti v byte matky maloletej, chodia na spoločné nákupy, používajú pre fungovanie svojej domácnosti firemné motorové vozidlá, preto náklady na fungovanie domácnosti matky sú výrazne nižšie, ako uvádza. Súdu prvého stupňa vytýkal, že matku posudzoval ako osobu, ktorá v domácnosti žije sama s mal. dcérou S. a je zaťažovaná množstvom pôžičiek. Neboli brané do úvahy skutočnosti, že matka synovi nedáva darčeky, neprispieva mu finančne, nejaví o neho záujem, pričom on ako otec si mal. S. pravidelne bráva, kupuje jej veci, snaží sa o fungovanie a pocit dcéry S., že je v rodine tak, ako to bolo do rozvodu manželstva s matkou maloletej. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nevypočul mal. I., ktorý by dokázal objektívne zhodnotiť starostlivosť o neho zo strany matky a vedel by sa vyjadriť k jej rôznym nadštandardným aktivitám a ako aj jej súčasného priateľa.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Okresný súd rozsudkom rozhodol o návrhu matky na zvýšenie výživného. Odvolanie otca smerovalo len proti výroku, ktorým bolo výživné zvýšené a s tým spojeným výrokom o nedoplatku na zročnom výživnom, v ostávajúcej časti zostal rozsudok (vo výroku o zamietnutí zvyšku návrhu) právoplatný, odvolaním nebol dotknutý (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, teda nielen zabezpečovanie hmotných potrieb, ale aj tých, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu, vzdelanie, zdravotný stav a všestranný rozvoj. Prispievať na výživu svojich detí je teda zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov. Pokiaľ si rodičia túto povinnosť neplnia, môže súd určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti.

Pri rozhodovaní o navrhovanej zmene rozsahu vyživovacej povinnosti súd vychádza zo zásady, že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia. Plynutím času môže nastať zmena ako na strane osoby oprávnenej na výživné, tak i na strane osoby povinnej výživou a táto zmena môže mať za následok iný rozsah vyživovacej povinnosti. Úlohou súdu je dôsledne porovnať podstatné okolnosti, z ktorých vychádzal pri poslednej úprave výživného s okolnosťami, ktoré sú dané v čase novej úpravy. Zmeniť výživné je možné len v prípade, ak sa pomery zmenia závažnejším spôsobom, a ak nejde len o prechodnú zmenu pomerov. Aj pri zmene rozsahu vyživovacej povinnosti sú základnými kritériami predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine).

V preskúmvanej veci prvostupňový súd posudzoval rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej v súlade s uvedenou právnou úpravou a jej výkladom, správne porovnával, či v pomeroch účastníkov nastala taká zmena, ktorá odôvodňuje zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti.

Preskúmaním napadnutého rozsudku bolo zistené, že okresný súd vo veci vykonal dôkazy ktoré považoval za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 120 ods. 1, 2 O.s.p. a tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 132 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ v podanom odvolaní otec namieta, že súd prvého stupňa nevykonal ním navrhnuté dôkazy, k tejto námietke odvolateľa odvolací súd uvádza, že princíp voľného hodnotenia dôkazov zakotvený v zákonnej právnej úprave konania pred súdmi, ktorá ustanovuje podmienky uplatňovania základného práva na súdnu ochranu v spojení so zásadami spravodlivého procesu a zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Inak povedané, súd nemá povinnosť vykonať všetky navrhované dôkazy, pokiaľ tým neporuší zásady spravodlivého procesu, ak po starostlivom zvážení všetkého, čo vyšlo za konania najavo, vrátane skutočností uvádzaných účastníkmi konania, dospel k záveru, že ďalšie dokazovanie už pre náležité zistenie skutkového stavu a zákonné a spravodlivé rozhodnutie vo veci nie je potrebné. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil, keď ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko dokazovanie vytykané v podanom odvolaní nemohlo preukázať skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť iný právny záver.

Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Ten rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť predovšetkým poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Otec nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu vo veci zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti odôvodňuje predovšetkým poukazom na tú skutočnosť, že matka sa nezaujíma o mal. I. a nestretáva sa s ním, nebráva si ho počas víkendov, prázdnin a nad rámec výživného mu neprispieva. Odvolací súd uvádza, že predmetom tohto konania nie je úprava práv a povinností rodičov k mal. I., ale predmetom konania je úprava práv a povinností k mal. S.. Z uvedených dôvodov sa plnením si rodičovských povinností zo strany matky k mal. I. súd nezaoberal.

Súd prvého stupňa náležite porovnával v rozhodnom období pomery na oboch stranách, ktoré vyhodnotil a správne rozhodol, že vyživovaciu povinnosť zo strany otca k mal. S. je potrebné zvýšiť. Aj odvolací súd zastáva názor, že výživné vo výške 120 Eur mesačne je primerané zisteným pomerom. Odvolacie námietky otca, ktorými dôvodí, že matka dosahuje vyššiu životnú úroveň, ako prezentovala pred súdom prvého stupňa, nakoľko jej na fungovanie domácnosti prispieva jej „solventný priateľ“, ktorého súd prvého stupňa v konaní vypočul, takýto záver z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nevyplýva.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa s prihliadnutím k odôvodneným potrebám maloletej, ktorej výdavky na výchovu a starostlivosť sa s ohľadom na jej vek neustále zvyšujú, ako aj možnostiam a schopnostiam predovšetkým osoby povinnej platiť výživné (keď príjem otca je o 350,65 Eur vyšší ako príjem matky pri rovnakom počte vyživovacích povinností), správne považoval za dôvodné zvýšenie výživného na mal. S. na 120 Eur mesačne.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Záverom odvolací súd konštatuje, že sa nezaoberal všetkými námietkami otca obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Uvedený záver vyplýva z jednoznačne ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.